

INSPIRACE A AUTORITA SPISŮ ELLEN G. WHITEOVÉ¹

Biblický badatelský institut při Generální konferenci adventistů s.d.

PROHLÁŠENÍ

Toto prohlášení bylo vytvořeno na žádost Generální konference zvláštní pověřenou komisí. Nejprve bylo publikováno 15. července 1982 v časopise Adventist Review a téhož roku i v srpnovém čísle časopisu Ministry spolu s výzvou ke čtenářům, aby na ně reagovali. Reakce a návrhy pak vedli k upřesnění a některým úpravám textu do současné podoby. Přestože nejde o oficiálně přijaté stanovisko a prohlášení, věříme, že díky právě celosvětová veřejná diskuze z něj dělá materiál, který odráží postoj celosvětové církve k tomuto tématu. – Biblický badatelský institut.

Prohlášení o základních věroučných člancích, které bylo přijato Generální konferencí adventistů sedmého dne v Dallasu (v dubnu roku 1980), se v preambuli uvádí: "Adventisté sedmého dne přijímají Bibli za své jediné vyznání víry a z ní odvozují základní věroučné články." První věroučný článek odráží pohled církve na inspiraci a autoritu Písma, zatímco sedmnáctý článek vyjadřuje chápání spisů Ellen Whiteové a jejich vztahu k Písmu. Tyto věroučné výroky zní takto:

1. Boží slovo

Písmo svaté, Starý i Nový zákon, je psané Boží slovo. Je dáno Boží inspirací prostřednictvím svatých Božích lidí, kteří mluvili a psali pod vlivem Ducha svatého. V tomto slově Bůh svěřil člověku poznání nezbytné ke spasení. Písmo je neomylné zjevení Boží vůle. Je měřítkem charakteru, zkušebním kamenem zkušeností, autoritativním základem učení a spolehlivým záznamem Božích činů v dějinách. (2 Pt 1,20.21; 2 Tm 3,16.17; Ž 119,105; Př 30,5.6; Iz 8,20; J 17,17; 1 Te 2,13; Žd 4,12)

17. Dar prorockví

Jedním z darů Ducha svatého je dar prorockví. Tento dar je příznačný pro církev ostatků a projevil se v díle E. G. Whiteové. Spisy této Boží služebnice jsou trvalým a významným ukazatelem k pravdě, jsou církvi pomocí, usměrněním, poučením i napomenutím. Jasně též potvrzují, že Písmo je měřítkem, kterým je třeba posuzovat každé učení i každou zkušenost. (Jl 2,28.29; Sk 2,14-21; Žd 1,1-3; Zj 12,17; 19,10)

Následující prohlášení o tom, co jako adventisté přijímáme a co odmítáme, se týká témat, která bývají často diskutována ohledně inspirace a autority spisů Ellen Whiteové a jejich vztahu k Bibli. Tato ujasnění je třeba brát jako celek. Jsou pokusem o vyjádření současného postoje a pochopení adventistů sedmého dne. Nejsou ale zamýšleny jako náhrada nebo součást výše uvedených věroučných článků.

¹ *The Adventist Review*, December 23, 1982. Also appeared in *Ministry*, February 1983.

PŘIJÍMÁME

1. Věříme, že Písmo je zjevené Boží slovo a je inspirováno Duchem svatým.
2. Věříme, že kánon Písma se skládá z 66 knih Starého a Nového zákona.
3. Věříme, že Písmo je základem víry a konečnou autoritou ve všech otázkách učení a praxe.
4. Věříme, že Písmo je Boží slovo vyjádřené lidským jazykem.
5. Věříme, že Písmo učí, že v křesťanské církvi se po novozákonní době objeví dar prorocství.
6. Věříme, že služba a spisy Ellen Whiteové byly projevem daru prorocství.
7. Věříme, že Ellen Whiteová byla inspirována Duchem svatým a že její spisy, jako výsledek působení této inspirace, jsou platné a směrodatné zvláště pro adventisty s.d.
8. Věříme, že spisy Ellen Whiteové vedou ke správnému pochopení učení Písma a s prorockou naléhavostí vedou k jeho aplikaci na duchovní a morální život.
9. Věříme, že přijmout prorocký dar Ellen Whiteové je důležité pro růst a jednotu Církve adventistů sedmého dne.
10. Věříme, že literární zdroje a materiály použité Ellen Whiteovou jsou v souladu s biblickými spisy.

ODMÍTÁME

1. Nevěříme, že kvalita nebo stupeň inspirace ve spisech Ellen Whiteové se liší od inspirace Písma.
2. Nevěříme, že spisy Ellen Whiteové jsou dodatkem ke kánonu svatého Písma.
3. Nevěříme, že spisy Ellen Whiteové jsou základem a konečnou autoritou pro křesťanskou víru, jako je to v případě Písma.
4. Nevěříme, že spisy Ellen Whiteové mohou být použity jako základ věrouky.
5. Nevěříme, že studium spisů Ellen Whiteové může nahradit studium Písma.
6. Nevěříme, že Písmo se dá pochopit jen prostřednictvím spisů Ellen Whiteové.
7. Nevěříme, že spisy Ellen Whiteové mění význam Písma.
8. Nevěříme, že spisy Ellen Whiteové tvoří základ pro zvěstování biblických pravd celé společnosti.
9. Nevěříme, že spisy Ellen Whiteové jsou jen výsledkem pouhé křesťanské zbožnosti.
10. Nevěříme, že jí použité literární zdroje a materiály negují inspiraci jejích spisů.

Docházíme tedy k závěru, že pokud chceme správně pochopit inspiraci a autoritu spisů Ellen Whiteové, je potřebné se vyhnout dvěma extrémům: (1) považovat tyto spisy za kanonické na úrovni totožné s Písmem; (2) považovat je za obyčejnou křesťanskou literaturu.